

initium & progressum, non absimilis miraculosæ cæci istius
 sanationi Marc. VIII. 24. 25. qui, impositis prima vice Christi
 manibus super oculos ejus obscuriuscule vidit homines, quasi
 arbores ambulantes; iterum vero impositis manibus Christi
 plane restitutus clare vidit. Similiter primi conversionis
 motus obscuriores & debiliores sunt, cum Spiritus S. cor ape-
 riens (quod de Lydia purpurarum venditrice legitur Act. XVI.)
 sanctam quandam de rebus divinis cogitationem cum volun-
 tatis pio quodam desiderio, & conatu saltem tendente in illa
 ut acquirenda in eo excitat; quam deinde inter multas men-
 tis dubitationes carnisque pravæ obluçtationem, gratiam suam
 continuando, fovere, sustentare, sensim & paulatim augere
 & eo usque provehere instat, ut voluntas, virtute istius gratiæ
 & promptius in spiritualia feratur & intellectum efficacius ad
 fidei assensum determinet. Unde non cogitandum est, nos
 securo & ociosa voluntate velle expectare, donec conversio sine
 nostro motu sola operatione Spiritus S. absoluta fuerit; sed
 conando, quærendo & pulsando, quantum viribus gratiæ po-
 terimus ad conversionem eniti oportet. Sane ex historiis
 Ecclesiasticis constat, quod multi, qui ad Christianismum con-
 versi sunt, non per unum vel alterum diem, sed sæpe per ali-
 quot menses vel annos dubii hæserint & luctam carnis & spi-
 ritus in seipsis experti modo in hanc, modo in illam partem
 propenderint, donec tandem gratia Spiritus S. prævalente
 plenus fidei assensus fuerit secutus, quod de seipso Augustinus
 fatetur Confess. Lib. VIII. cap. 5. cui titulus: quæ remoraban-
 tur eum a conversione pag. 191. edit. Colonienf. Hinc B.
 Chemnitius P. I. Loc. Comm. cap. VII. Conversio non est ta-
 lis mutatio, quæ uno momento statim suis partibus absolvitur
 & perficitur: sed habet sua initia, suos progressus, quibus in
 magna infirmitate perficitur. Neque enim in puncto aliquo
 mathematico ostendi potest, ubi voluntas liberata agere inci-
 piat. In principio desiderium est obscurius, assensus langui-
 dior,